

(Lovforslag nr. L 219. Fremsat 15/5 79. Første behandling 17/5 79. Betænkning 18/5 79. Anden behandling 22/5 79).

Der var stillet 2 ændringsforslag af Bernhard Baunsgaard (RV) og Niels Helveg Petersen (RV) (se nedenfor).

112. møde

Torsdag den 31. maj 1979 kl. 9.00

Dagsorden:

1) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. (Fritagelse for beskatning af ekspropriationserstatninger).

(Lovforslag nr. L 219).

2) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (Valutakursgevinst og -tab på ældre finanslån m. v.)

(Lovforslag nr. L 225).

3) Anden (sidste) behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47 med hensyn til statsregnskabet for finansåret 1976-77.

(Beslutningsforslag nr. B 103).

4) Forespørgsel til statsministeren:

Forespørgsel [om den udenrigs- og indenrigspolitiske situation] af Poul Dalsager (S), Karlshov Jensen (V), Glistrup (FP), Poul Schlüter (KF), Brusvang (CD), Ebba Strange (SF), Ib Nørlund (DKP), Niels Helveg Petersen (RV), Chr. Christensen (KrF), Lis Starcke (DR), Steen Folke (VS) og Lindinger (EP).

(Forespørgsel nr. XXX).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. (Fritagelse for beskatning af ekspropriationserstatninger).

Ændringsforslag

Af *Bernhard Baunsgaard* (RV) og *Niels Helveg Petersen* (RV):

Ny paragraf

1) Efter § 1 indsættes som ny paragraf:

»§ 01

For ejendomme, der er eksproprieret i perioden fra den 1. januar 1978 til og med den 14. maj 1979, fradrages 100.000 kr. i den i medfør af § 7A, stk. 1-5 eller stk. 10, opgjorte fortjeneste.«

Til § 2

2) Paragraffen affattes således:

»§ 2

Loven har virkning for ejendomsafståelser, som er sket den 15. maj 1979 eller senere, jfr. dog § 01.«

Bemærkninger

Samtlige ekspropriationer udgør skønsmæssigt omkring 3-4.000. I formentlig over 95 pct. af alle tilfælde var der tale om erstatninger på mindre end 150.000 kr., dvs. at der kun blev tale om meget beskedne skattebeløb ifølge lov om særlig indkomstskat. Provenuet af den særlige indkomstskat i forbindelse med ekspropriationer kan formentlig anslås til i alt 8-10 mill. kr. I dette tal indgår også en del frivillige afståelser, der kun er 2 pct. af statens sager, men flere især i primærkommunerne.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer

Ad nr. 1 til § 1

De beløb, der ved ændringerne af beregningen af den særlige indkomstskat blev fastsat i 1975, er siden ramt af kroneforringelsen.

Kroneforringelsen som målt ved reguleringspristallet er med januar 1975 = 100 steget til 135,4 i januar 1979 ifølge Konjunkturoversigt, april 1979 fra Danmarks Statistik.

For ekspropriationer kommer hertil, at det ville være rimeligt at tage hensyn til, at den udeksproprierede ofte vil søge at skaffe sig erstatning i en tilsvarende ejendom, fordi det jo også drejer sig om arbejdspladsen.

Købsprisen pr. ha jord og bygninger for ejendomme mellem 10 og 100 ha var i januar kvartal 1975 22.803 kr. ifølge oplysning fra

Danmarks Statistik; tilsvarende var prisen for 4. kvartal 1978 opgjort til 48.022 kr. I januar kvartal 1979 er prisen steget endnu mere.

Ad nr. 2 til § 2

Skatteydere, der har fået deres ejendom eksproprieret i 1978, vil modtage opkrævning på den særlige indkomstskat i 2. halvår 1979; derfor foreslås de nye regler gældende for kalenderåret 1978 og senere.

Belysning af ændringsforslagenes virkning ved ekspropriation i 1979.

Anskaffet før 1965.

Ejendomsværdi, 13. vurd.	100.000 kr.	200.000 kr.	300.000 kr.
Ekspropriationserstatning	465.000 kr.	930.000 kr.	1.395.000 kr.
Fortjeneste før særfradrag*)	110.000 kr.	324.000 kr.	538.000 kr.
Særlig indkomstskat, nu	60.000 kr.	220.500 kr.	381.000 kr.
Særlig indkomstskat, forsl.	7.500 kr.	168.000 kr.	328.500 kr.

Anskaffet i 1973.

Anskaffelsessum	300.000 kr.	600.000 kr.	900.000 kr.
Ekspropriationserstatning	693.000 kr.	1.386.000 kr.	2.079.000 kr.
Fortjeneste før særfradrag*)	106.000 kr.	256.000 kr.	406.000 kr.
Særlig indkomstskat, nu	57.000 kr.	169.500 kr.	282.000 kr.
Særlig indkomstskat, forsl.	4.500 kr.	117.000 kr.	229.500 kr.

*) Herved forstås ekspropriationserstatning - reguleret anskaffelsessum (ejendomsværdi ved 13. alm. vurdering) 40.000 kr.s fradrag (100.000 kr.s fradrag) - 6.000 kr.s fradrag (idet der forudsættes ikke at være anden særlig indkomst).

I det således beregnede beløb skal fradragets ekspropriationsfradraget. Det herved fremkomne beløb skal forhøjes med 50 pct., og af det således forhøjede beløb beregnes skatten med 50 pct.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Dohrmann (FP):

Efter at have været med til at stemme vores ændringsforslag om, at loven skulle gives tilbagevirkende kraft, nedkommer de radikale nu her ved tredje behandling med et lille, beskedent ændringsforslag. Det går da godt nok i den rigtige retning, men i betragtning af, at de radikale sidste gang kunne have hjulpet os til, at denne lov fik et ikrafttrædelsestidspunkt således, at bl. a. Surløkkefamilien kunne have sluppet for nu at være henvist til at bo i et lille, beskedent hus fremfor at få lov til at bo dér, hvor de hidtil har boet, så

er det altså meget beskedent, hvad de radikale her foreslår.

Men som vi tidligere har sagt, skal vi gerne støtte enhver lempelse, som går i den rigtige retning, og det vil vi også gøre denne gang.

Jeg skal slutte med at sige til venstrefolkene, at jeg synes, det må være en flov historie. Man har brugt spalter op og spalter ned for at prale af, at nu fik man endelig kapitalvindingsskatten lempet, og det skulle altså være venstres skyld. Venstre har nu ...

Formanden:

Undskyld, lige et øjeblik. Jeg håber, det er lettere at høre taleren i salen end heroppe.

Dohrmann (FP):

[Dohrmann]

Venstre har ved hjælp af kommunister, retsstatsfolk, VS o. lign. været med til igen at udelukke den mulighed, at vi kunne få den kapitalvindingsskat betydeligt lempet. Det synes jeg giver grund til eftertanke. Det skulle man gå hjem og tænke over i sommerferien.

Karlskov Jensen (V):

Det er hr. Dohrmanns gentagne angreb på venstre i forbindelse med denne sag, der kalder mig op. Jeg vil gerne have lov til at sige, at det var mig personlig, der rejste sagen først her i denne sal i et spørgsmål til statsministeren, jeg tror det var den 30. eller 31. januar 1978. Jeg har ført mange forhandlinger med den daværende socialdemokratiske regering, jeg har forsøgt med den nuværende regering, og nu lykkes det endelig at få en løsning. Det gør mig ondt, at det ikke er muligt at få flertal for en løsning, der rækker tilbage, sådan at vi kan komme Surløkkefamilien til hjælp. Det kan vi ikke, men det skal da ikke afskære os fra, at vi nu prøver på at gennemføre en ordning, der løser problemerne fremover. Derfor er det urimeligt, at hr. Dohrmann, som jo ikke har fået noget som helst igennem, forsøger at beklukke os andre på den måde.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Nu forsøgte venstres gruppeformand jo med en selvforherligelse. For historiens skyld synes jeg lige, vi skal være klar over, at for det første var det ikke hr. Karlskov Jensen, der rejste sagen, og for det andet har hr. Karlskov Jensen jo ikke hjulpet familien på Surløkke. Det kunne hr. Karlskov Jensen have klaret, hvis han havde fået overbevist sin gruppe om, at man skulle have grebet ind på et tidligere tidspunkt, hvor der var mulighed for det, hvor bogstavelig talt et enslydende forslag forelå i skatte- og afgiftsudvalget, men dér var venstre ikke at finde. Det er klart, det skulle være en personlig sag for hr. Karlskov Jensen, men det nytter ikke meget, hr. Karlskov Jensen, bare at rejse en sag, hvis ikke det er således, at man senere kan få noget ud af det.

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at der er et par enkelte andre sager på dagsordenen i dag.

(Kort bemærkning).

Karlskov Jensen (V):

Det skal blive en meget kort bemærkning. Jeg vil gerne spørge hr. Glensgård, hvor sagen har været rejst, før jeg rejste den her i folketinget.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg skal holde mig til den periode, vi er inde i nu, og i den forbindelse sige, at det konservative folkeparti i denne omgang var det første, der rejste spørgsmålet om at få ændret på disse ting. (*Munterhed*). Ja men det er det, der har ført til, at det nu kommer frem. Kendsgerningen er jo den, at man kunne have fulgt os og ydet jævnet til alle, hvis man havde stemt for det ændringsforslag, som vi stillede til det lovforslag, vi nu skal stemme om.

Jeg skal blot sige, at enhver ændring, der er en forbedring, vil få vores stemme. Det gælder de radikale ændringsforslag, og vi vil også stemme for selve lovforslaget. Vi havde ønsket det bedre, men nu vel, vi må tage det, som det kommer.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal ikke blande mig i, hvem der rejste hvad først, men i al stilfærdighed gøre opmærksom på, at det drejer sig om et ændringsforslag til det foreliggende lovforslag. Ændringsforslaget er stillet af de radikale og går ud på, at man skal rette i den fortvivlede lov, som venstre og socialdemokraterne ene har ansvaret for, og som de gennemførte i sin tid, jeg tror under skarp kritik fra samtlige andre partier her i salen.

Jeg sagde dengang, at når man fastsætter et fast kronebeløb og ikke sørger for at inflationssikre dette kronebeløb, så vil denne kapitalvindingsskat, denne særlige indkomstskat, som venstre og socialdemokrater gennemfører, komme til at virke helt urimeligt meget hurtigt. Det er den kommet til.

Det radikale ændringsforslag går ud på, at man ved de ekspropriationer, der ikke er færdigbehandlede – og det vil først og fremmest sige de ekspropriationer, der er foretaget siden 1. januar 1978 – skal inflationsregu-

[Bernhard Baunsgaard]

lere det beløb, der skal trækkes fra, før vi beregner skat af den gevinst, der er ved den ekspropriationserstatning, man har fået. Ekspropriationserstatningen er jo fastsat – det må man ikke glemme – under hensyn til, at der skal betales skat.

Når fremskridtspartiet tager ordet heroppe, så ville jeg ønske, at det kunne stå i forretningsordenen, at man kun kunne få ordet, såfremt man havde begrebet blot en lille smule af, hvad det hele drejer sig om. Det er jo desværre ikke et krav, vi kan stille, og slet ikke et krav, vi kan stille til hr. Dohrmann. Men jeg må måske i den anledning have lov til at trække op:

I de ekspropriationssager, der hidtil er færdigbehandlet, er erstatningen fastsat under den forudsætning, at der skal betales skat. Derfor ville det være urimeligt at gennemføre et lovforslag med tilbagevirkende kraft, sådan at de, der havde fået erstatning under hensyn til at de skulle betale skat, fik lov til at beholde ikke alene erstatningen, men også det, der var sat af til at betale skat med. Men der er én ting, man ikke har forudset, og som venstre og socialdemokratiet hidtil ikke har villet anerkende, og det er, at det faste kronebeløb ustandselig har mistet i værdi. Et kronebeløb fra 1975 på 30.000 kr. er i dag urimelig lavt, og derfor må det rettes med tilbagevirkende kraft, idet det skulle have været inflationssikret fra lovens igangsættelse.

Jeg skal kun anbefale, at man for at opfylde dette rimelige krav fra de folk, der har fået erstatning, stemmer for det radikale ændringsforslag, der fastsætter, at kronebeløbet, der skal trækkes fra, før man beregner skat, under hensyn til inflationen sættes ikke til 30.000 kr., som der står i loven, men til 100.000 kr. for de sager, der ikke er færdigbehandlet, dvs. hvor ekspropriationen er sket siden 1. januar 1978.

Formanden:

Jeg har noteret mig den tanke om en ændring i tingets forretningsorden, som hr. Bernhard Baunsgaard nævnte. Den kan selvfølgelig kun seriøst overvejes med henblik på alle partier, ikke kun et enkelt:

Dohrmann (FP):

Jeg skal da gerne tilstå, at jeg nok aldrig kommer til at se lige så klog ud som hr. Bernhard Baunsgaard.

Jeg vil gerne sige til hr. Karlskov Jensen, at første gang, hr. Karlskov Jensen svigtede ikke alene Surløkkefamilien, men også alle andre, som har været udsat for at blive jaget fra deres hjem, det var den 14. maj 1975, hvor vi havde et flertal, såfremt venstre var hoppet med på gyngen. Så havde vi haft et flertal, så havde vi ikke haft den beskatning i dag. O.k., man kan også sige, at hr. Karlskov Jensen har svigtet alle de gange, vi har haft vores forslag fremme om totalt at ophæve kapitalvindingsskatten. Men i hvert fald forleden dag, da vi stemte om, hvorvidt loven skulle gives tilbagevirkende kraft, svigtede hr. Karlskov Jensen også. Det er da rigtigt, at i Jyske Tidende og i en lang række venstreblade har hr. Karlskov Jensen gjort sig til talsmand for denne sag, og man har selvfølgelig sat et stort billede af hr. Karlskov Jensen i, og han har fået en rosende omtale, han gjorde virkelig noget. Men hvad var det, hr. Karlskov Jensen gjorde? Han anbefalede familien, at den kunne gå til domstolene. Hr. Karlskov Jensen, som har siddet herinde og lavet en lov, ved jo udmærket, hvordan sådan en familie står, når den går til domstolene, så det er simpelt hen noget pjat.

Jeg forstår simpelt hen ikke, at hr. Karlskov Jensen har taget ordet under denne behandling. Hvis det havde været mig, der havde siddet i den situation, så ville jeg simpelt hen have skammet mig.

Karlskov Jensen (V):

Der er jo den forskel på hr. Dohrmann og mig, at jeg respekterer et flertal i denne sal. Der skal et flertal til for at ændre tingene, og vi har ikke kunnet få et flertal for at ændre dem på den måde, som jeg gerne havde set. Men derfra og så til at afstå fra at få gennemført ændringer, der hjælper fremover, er der jo et langt spring.

Bernhard Baunsgaard (RV):

I anledning af tanken om en ændring i forretningsordenen, hvorefter de enkelte medlemmer kun kunne få ordet, hvis de havde begrebet, hvad det drejede sig om, sagde formanden, at dette i givet fald naturligvis måtte gælde alle medlemmer. Det er jeg na-

[Bernhard Baunsgaard]

turligvis enig i, men tinget er formentlig også enig med mig i, at hvis vi fik gennemført en sådan ændring, så var det noget, der først og fremmest ville få betydning for fremskridtspartiet.

Glistrup (FP):

Det er alligevel for groft, når hr. Karlskov Jensen her kommer og fortæller, at grunden til, at Surløkkefamilien skal betale skat, er, at venstre ikke har kunnet få sin vilje, ikke har kunnet få flertal.

Den 14. maj 1975 – altså to år før Surløkkesagen overhovedet opstår – stemmer vi i folketinget, og det er udelukkende venstres stemmer, der bevirker, at der skal betales skat af ekspropriationserstatninger, at man ved den lejlighed får indført den regel, som Surløkkefamilien kommer til at lide så hårdt under. Havde venstre stemt på den måde, som de praler af selv rundt omkring i forsamlingshusene, så var der overhovedet ikke opstået nogen Surløkkesag, så var ændringsforslag nr. 22 blevet vedtaget ved den lejlighed med et flertal. Kun fordi venstre stemte imod og stemte for, at der skulle betales skat af ekspropriationserstatninger, opstår overhovedet denne Surløkkesag.

Derfor kan hr. Karlskov Jensen kun pynte sig med lånte fjer, når han siger, at den 30. januar 1978, da ulykken var sket, tog han ordet her i folketinget. Han skulle have tænkt, før ulykken skete. Det er for sent at reparere, når huset er brændt ned eller huset er blevet eksproprieret. Derfor er vi kommet i den situation, vi er i nu.

Det ville selvfølgelig være rart med den af hr. Bernhard Baunsgaard foreslåede ændring i forretningsordenen, så vi bl. a. blev fri for at høre det, som hr. Bernhard Baunsgaard selv talte om i sit indlæg, nemlig at ekspropriationserstatninger skulle fastsættes forskelligt, alt efter om der skal betales skat eller ej. Det er ikke tilfældet. Ekspropriationserstatninger fastsættes ganske aldeles uden hensyntagen til, hvordan skattekravene er, om det er et aktieselskab, der får eksproprieret, om det er en person med negativ indtægt, om det er en udlænding, eller hvem det er. Det påvirker overhovedet ikke med én øre den grundlovsmæssige ekspropriationserstatning, om der bagefter kommer et skattekrav, eller om der bagefter ikke kommer et skatte-

krav. Selve den oplysning, som hr. Bernhard Baunsgaard brugte til at belyse, at man skulle vide, hvad man talte om, viste, at hr. Bernhard Baunsgaard – som sædvanlig – heller ikke vidste, hvad han talte om.

(Kort bemærkning).

Karlskov Jensen (V):

Nu forlader man altså den 30. januar 1978, hvor jeg rejste spørgsmålet her, og begynder at grave tilbage til et forlig, der blev indgået i 1975. Venstre vedstod det forlig, selv om det efterfølgende kom tilbud. Det samme gentog sig for øvrigt på et senere tidspunkt. Venstre vedstår det forlig. Det, vi fik ind i det forlig dengang, var det 30.000 kr.s fradrag, som ikke havde været der tidligere.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det forlig, man indgik dengang for at tækkes socialdemokraterne, indebar, at man forhøjede skatteprocenten fra 65 til 75. Det skal hr. Karlskov Jensen ikke rose sig af.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg kan gøre dette meget kort, men der er to ting i det, hr. Bernhard Baunsgaard har fremhævet her i dag, der ikke er korrekte.

Den ene ting har hr. Glistrup allerede bemærket, nemlig hr. Bernhard Baunsgaards udtalelse om, at erstatninger er fastsat under forudsætning af, at der skal betales skat af dem. Det er de ikke. Der ligger – hvad vi har talt om før, mens denne sag var til behandling – et svar fra ministeren om, at man fastsætter erstatningerne efter værdien i handel og vandel uden nogen som helst hensyntagen til, om der skal betales skat eller ej.

En anden ting, hr. Bernhard Baunsgaard sagde, var heller ikke korrekt. Hr. Bernhard Baunsgaard talte om de sager, der ikke er færdigbehandlet, der hidrører fra 1978. Ekspropriation er sket i det øjeblik, den foretages på stedet, alt andet er noget efterfølgende, og derfor er spørgsmålet for så vidt kun, om ekspropriationen er foretaget efter en bestemt dato, hvis hr. Bernhard Baunsgaards ændringsforslag kommer igennem.

Jeg vil gerne sluttelig sige, jeg i og for er ked af, at man hele tiden taler om en enkelt sag. Det er jo ikke det, vi lovgiver om. Der

[Hagen Hagensen]

er mange, mange flere end familien fra Sur-løkke. Man kunne have ydet disse folk en rimelighed ved at gå tilbage – netop på grund af, at erstatningerne er fastsat uden hensyn til, om der skulle betales skat eller ej. Nu gør vi noget, hvor vi lader en hel masse i klemme og i stikken, dem, der har fået eksproprieret efter, at man genindførte beskatning. Det er ikke rimeligt.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Jeg havde ellers ikke tænkt mig at tage ordet, men jeg synes, det var så horribelt, det sidste, hr. Glistrup fremførte, at det, der skete i 1975, bare var en forhøjelse af de 60 pct. til 75 pct. Jeg går ud fra, at hr. Glistrup ved, at der i 1975 blev aftalt en regulering af tillægsprocenterne, som før den tid var 6 pct. De blev forhøjet til 8, 9 og 10 pct. Jeg går ud fra, at hr. Glistrup ved, at der samtidig blev indført et ekstraordinært fradrag på 60.000 kr. ud over de 40.000 kr., der var i forvejen. Det var sammenhængen i det. Jeg synes, det er lidt for groft af hr. Glistrup her i folketingsalen at ville fremstille det så ensidigt.

Jeg vil også gerne understrege, at det var først dengang venstre havde sluttet forlig med socialdemokratiet, der var et flertal, der ville lave noget andet, hvis venstre ville være med. Men jeg vil gerne understrege det, hr. Karlskov Jensen sagde: hvis venstre indgår på nogle forlig og nogle aftaler med andre partier, så holder vi dem; det har vi altid gjort, og det vil vi også fremtidig gøre. Det vil jeg også opfordre andre partier til at gøre, bl. a. hr. Glistrups parti, når man indgår forlig.

I øvrigt må jeg afvise de ændringsforslag, der er stillet. Med risiko for en lang debat med hr. Bernhard Baunsgaard kan jeg ikke lade være med at undre mig over, at det kun er for 1978, der i så fald skulle reguleres, for der er vel også sket en prisudvikling i 1976 og i 1977. For disse år har hr. Bernhard Baunsgaard ingen forslag om at der skal efterreguleres. Altså er det forslag, som hr. Bernhard Baunsgaard fremsætter – med anvendelse af den terminologi – usagligt. Hvis der var konsekvens i det, så burde hr. Bernhard Baunsgaard regulere helt tilbage. Derfor er jeg lidt forundret over, at det ændringsforslag fremsættes med den begrundelse.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Skatteministerens forsøg på historieskrivning er helt igennem forkert. Venstre vidste i månedsvis, ja, i årevis, at der var et flertal, som kunne have lempet kapitalvindingskatten. Venstre ønskede ikke at forhandle med os. Derfor sendte vi et skriftligt oplæg til venstre, hvor vi i alle detaljer fra partier, der lagt sammen med venstre var flertal, anførte, hvordan man kunne lempe kapitalvindingskatten meget kraftigt, før venstre havde indgået noget som helst forlig. Sådan var den historiske rækkefølge.

At der så i det forlig mellem venstre og socialdemokratiet, der skærpede kapitalvindingskatten, skete nogle fuldstændig utilstrækkelige justeringer, idet man satte nogle procenter op fra 6 til 8, hvor de skulle have været på 14, og satte nogle beløb op fra 30.000 kr. til 60.000 kr., hvor de ved bare almindelig inflationsregulering skulle have været på 120.000 kr., var i den grad småkrusninger. Det var en mægtig skærpelse af kapitalvindingskatten, som venstre med åbne øjne gik ind for, fordi man troede, at man på den måde havde en chance for at genvinde sine ministerposter. Det lykkedes jo også. Vi ser jo, hvem der nu sidder på ministerbænke. Men man solgte den danske landbostand, man solgte en meget stor del af den danske beskæftigelse ved dette forræderi, ved at gå ind for de socialdemokratiske ideer.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Af hensyn til historieskrivningen må jeg lige rette hr. Glistrup. Hr. Glistrup vidste og ved stadig væk, at før der var blevet lavet et forlig mellem socialdemokratiet og venstre, var der intet flertal for et andet lovforslag her i salen. Først da det forlig var lavet, var der et flertal. Jeg har ikke sagt noget om, at fremskridtspartiet ikke ville være med til at ændre loven. Jeg har kun sagt, der først var et flertal, efter at vi havde lavet forlig med socialdemokratiet. Det kan man slå tilbage og læse ... nej, det kan man ikke, for det kan man ikke læse nogen steder, det anerkender jeg. Det var de forhandlinger, som jeg førte med en række partier, som understregede, at det ikke kunne lade sig gøre før efter forligets indgåelse.

[Karlskov Jensen]

(Kort bemærkning).

Karlskov Jensen (V):

Jo, det kan man godt slå tilbage og læse, det kan man læse i referatet fra anden og tredje behandling dengang. Det forlig, der blev indgået med socialdemokratiet, fordi der ikke var muligheder til anden side, blev indgået en af de sidste dage i april måned 1975, og henvendelsen fra hr. Glistrups parti og tre andre partier, tror jeg det var, kom først i maj måned, efter at forliget var indgået. Da var vi naturligvis forpligtet af dette forlig. Det ved hr. Glistrup.

Når hr. Glistrup siger, at fremskridtspartiet i årevis har været parat til at ændre den lov, så vil jeg gerne spørge hr. Glistrup: er det ikke rigtigt, at der i fremskridtspartiets program stod, at man var imod afskaffelsen af kapitalvindingsskatten?

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Først en kort bemærkning til hr. Karlskov Jensen, der sagde, at der ikke var mulighed til anden side for et forlig. Det er ukorrekt. Der blev dengang fremsat, også mens venstre var til stede, et forslag fra radikal side om, at man skulle inflationssikre erstatningsfradragene. Det ønskede venstre dengang ikke at støtte.

Erstatningen er fastsat under hensyn til prisen i handel ogandel, bemærkede hr. Hagen Hagensen. Ja, naturligvis, og i denne pris i handel ogandel indgår ved alle fastsættelser, at man skal betale værdistigningsafgift. Hr. Hagen Hagensen ved jo udmærket, at det desværre ikke er alt for sjældent, at der ved sådan et salg indgår bemærkningen: »Når jeg går herfra, skal jeg have en million kroner, så kan I selv fastsætte prisen.« Det er jo derfor, denne kapitalvindingsskat, der i sit udgangspunkt er den teoretisk bedst begrundede skat, i praksis desværre ikke virker særlig godt.

Nu spørger ministeren: hvorfor 1978? Det ved ministeren forhåbentlig, eftersom et udvalg under skatteministeriet lige netop har afgivet en betænkning, der siger, at ekspropriationssager efter januar 1978 som hovedregel først bliver endeligt afsluttet i andet halvår 1979. Jeg troede, ministerens ord stod til troende, når ministeren for nylig fra den-

ne talerstol bemærkede, at han var meget ked af at have love, der havde tilbagevirkende kraft, så man belastede administrationen yderligere. Det er grunden til, at jeg har valgt 1. januar 1978.

Ministeren siger, at det er ulogisk, at det radikale forslag ikke retter op på den skat, der blev fastsat for 1976- og 1977-ekspropriationer. Måtte jeg ikke foreslå, at vi afbryder tredjebehandlingen og derefter i fællesskab udarbejder et forslag, der inflationsregulerer fradraget for ekspropriationer for 1976 og for 1977, hvis ministeren mener noget som helst med sine bemærkninger. Er ministeren parat til at støtte et sådant forslag? Det svarer ganske nøje til det, vi foreslog under forhandlingerne i 1975. Der skal reguleres tilbage også for årene 1976 og 1977. Vi er parat til det. Vil ministeren?

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Som hr. Karlskov Jensen allerede har påvist, havde hans skatte- og afgiftsminister positivt uret, når han sagde, vi ikke ganske klart kan fastlægge, hvordan den historiske rækkefølge var. Det kan vi lykkeligvis, for papirerne eksisterer endnu. Men hr. Karlskov Jensen havde uret med månedsangivelserne, han forvekslede dem. Det var i april, de 4 partier – kristeligt folkeparti, konservative, centrum-demokrater og fremskridtspartiet – med tilsammen 47 mandater skrev til venstre med 42 mandater og sagde: vi ønsker at gå så vidt som muligt med hensyn til at lempe kapitalvindingsskatten. Alt, hvad venstre vil stemme for, vil vi også stemme for. Vi har følgende forslag, og så fremsatte vi en række, jeg tror det var 52, konkrete ændringsforslag, hvoraf forslaget om, at der ikke skulle svares skat, når der var tale om tvangsafståelse, var ét – det, der senere blev nr. 22 i betænkningen. Det var i maj, man indgik forliget med socialdemokratiet, som man kan læse i den tids aviser og formentlig også i venstres gruppemødeprotokol, hvis man er lige så omhyggelige, som vi er, med at indføre, hvornår man træffer afgørelser på gruppemøder. Det kan hr. Karlskov Jensen altså overbevise sig om.

Nu spørger hr. Karlskov Jensen, hvorvidt fremskridtspartiet på et vist tidspunkt har haft en anden opfattelse. Det er rigtigt, at da

[Glistrup]

vi i foråret 1974 fremlagde vores plan om afvikling af indkomstskatterne, så sagde vi, at vi mente, tempoet skulle være sådan, at den særlige indkomstskat kom lidt sent hen i det, men den kom inden for afviklingen. Men da så venstre-regeringens manglende politik førte til arbejdsløshed i sommeren 1974, ændrede vi ganske totalt og fremsatte i september 1974 klart forslag om, at den særlige indkomstskat skulle afvikles med det samme, fordi den i den grad var arbejdsløshedsskabende. Det kunne venstre ikke være i tvivl om, hverken i februar, marts, april eller maj 1975, da man for at få sine ministerposter foretrak at lave et forlig med socialdemokratiet om at skærpe kapitalvindingskatten.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Jeg har forstået, at hr. Bernhard Baunsgaard har svært ved at forstå eller acceptere, hvad jeg siger. Jeg afviste ændringsforslaget og påpegede, hvor usagligt det var. Netop fordi det er usagligt, og fordi jeg ikke mener, det er rimeligt, vil jeg fortsat afvise det. Der er ingen grund til at afbryde nogen behandling, for jeg vil ikke gå ind i nogen overvejelser med hr. Bernhard Baunsgaard om at lade det få tilbagevirkende kraft.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan forstå, at man ikke skal tage ministerens ord alt for alvorligt, i hvert fald ikke hver gang. Jeg konstaterer, at venstre ikke ønsker at regulere dette beløb, hverken for de sager, der er under behandling, og hvor det derfor administrativt ikke vil betyde nogen ekstra byrde, eller for de to foregående år, så man kunne bøde på de urimeligheder, der er begået siden 1975. All right, så ved vi det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 63 stemte for, 99 imod; 2 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 63 stemte for, 99 imod; 2 stemte hverken for eller imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Hjortnæs (S):

Den netop førte debat kan have rejst tvivl om, hvordan indstillingerne er, og jeg skal derfor oplyse over for folketinget, at således som lovforslaget foreligger efter anden behandling, indstiller følgende partier lovforslaget til vedtagelse: socialdemokratiets, fremskridtspartiets, venstres, det konservative folkepartis, centrum-demokraternes og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget.

Socialistisk folkepartis, Danmarks kommunistiske partis og retsforbundets medlemmer indstiller forslaget til forkastelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 141 stemmer mod 23.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (Valutakursgevinst og -tab på ældre finanslån m. v.).

(Lovforslag nr. L 225. Fremsat 15/5 79. Første behandling 17/5 79. Betænkning 18/5 79. Anden behandling 22/5 79).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Bernhard Baunsgaard (RV):

Dette er en lov, der er usædvanlig, eftersom der ikke er sat nogen tidsfrist for, hvor-